"இந்த அப்பத்தைப் புசியுங்கள்" [6:16–69]

ஒரு சிறுபையன் ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று சபையிலிருந்து வீடு திரும்பி, வேதாகம வகுப்பில் தான் கற்றுக் கொண்டிருந்த பாடத்தைப் பற்றித் தனது தாய்க்குக் கூறத் தொடங்கினான். "மோசே என்று பெயர் கொண்ட மனிதர் இருந்தார். அவர் மக்களை எகிப்தை விட்டு வெளியே வழி நடத்திக்கொண்டு வந்தார். அவர்கள் கடலுக்கும் தங்கள் எதிரிகளுக்கும் நடுவில் அகப்பட்டுக் கொண்டார்கள்" என்று அவன் தொடங்கினான். அவன் தொடர்ந்து அதைக் கூறும்படி உற்சாகமூட்டுவதற்காக, அவனது தாய் அவனிடத்தில் "அப்புறம் அவர் என்ன செய்தார்?" என்று கேட்டாள். "அவர் பொறியாளர்களை அழைத்து கடலின் குறுக்கே அவர்கள் ஒரு தற்காலிகப் பாலம் கட்டும்படி செய்து, மக்கள் தப்பும்படியாக உபாயம் செய்தார். பிறகு மக்கள் கடந்து சென்று, மறுகரையில் பாதுகாப்பாக இருக்கையில் எகிப்தியரின் படையானது பாலத்தைக் கடக்கத் தொடங்கிற்று. அப்பொழுது மோசே ஆகாய விமானங்கள் பாலத்தைத் தாக்கும்படி கட்டளையிட்டான். அவைகள் அந்தப் பாலத்தை நொறுக்கி விட்டது!" என்று அந்தப் பையன் கூறினான். வேதாகமத்தில் அதிக புலமையில்லாவிட்டாலும், தான் நினைவில் வைத்திருந்த வரலாறு அத்தகையானது அல்ல என்று தாய் அறிந்தாள். அவள், "இது உண்மையில் இவ்வகையில்தான் நடைபெற்றது என்று உங்கள் ஆசிரியர் கூறினாரா?" என்று கேட்டாள். அவளது மகன், "இல்லை, ஆனால் எனது ஆசிரியர் எனக்குக் கூறியதை நான் உங்களுக்குக் கூறினால், நீங்கள் அதை ஒரு போதும் நம்ப மாட்டீர்கள்" என்று பதில் அளித்தான்.[1]

ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்ததும் கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு வரலாறாக மட்டுமே உள்ளது. இயேசு ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் மட்டும் கொண்டு ஐயாயிரம் மனிதர்களைக் கொண்ட ஒரு பசிப் படைக்கு உணவு அளித்தார். இந்த மனிதர்கள் யாவரும் திருப்தி யடைந்து, மீதியான உணவுத் துணிக்கைகள் பன்னிரெண்டு கூடைகள் நிறைய சேகரிக்கப்பட்டிருந்த பொழுது, "அவர்கள் வந்து, தம்மை (இயேசுவை) இராஜாவாக்கும்படிப் பிடித்துக் கொண்டு போக மனதாயிருக் கிறார்கள்" (6:15) என்பதில் சிறிதளவே வியப்புக் காணப்படுகின்றது. அப்பொழுது தான் அவர்கள் கண்டிருந்து (மற்றும் ருசித்திருந்த) வல்லமையானது அவர்களால் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதைக் காட்டிலும் அதிகமானதாக இருந்தது.

இயேசு தம்மை அந்தக் கூட்டத்தார் இராஜாவாயிருக்கும்படி

வற்புறுத்தப் போகின்றார்கள் என்பதைக் கண்ட பொழுது, அவர் *"மறுபடியும் விலகி, தனியே மலையின் மீது ஏறினார்"* (6:15). முதலில் இயேசு பன்னிருவரையும் ஒரு படகில் அனுப்பி விட்டு பிறகு கூட்டத்தை அனுப்பி விட்டதாக (மத். 14:22; மாற். 6:45) மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகிய இருவரும் பதிவு செய்தனர். யோவான், "இயேசு ... மறுபடியும் விலகி, தனியே மலையின் மேல் ஏறினார்" (6:15) என்று மட்டும் எடுத்துரைத்தார். பின்பு, மாலை வேளை வந்த பொழுது, அவருடைய சீஷர்கள் ஒரு படகில் ஏறிக் கப்பர்நகூமை நோக்கித் திரும்பிச் சென்றார்கள். இந்த இடத்தில், இவ்வரலாற்றில் உள்ள ஒவ்வொருவரும், இயேசுவைத் தவிர, பயங்கரமாகக் குழப்பம் அடைந்திருக்க வேண்டும். அவர்களின் கண்களில், அவர் கண்கண்ட வெற்றிக்குத் தமது முதுகைக் காண்பித்தார் என்றே காணப் பட்டது. "அவர் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்?" என்று அவர்கள் நிச்சயமாகவே வியப்படைந்தார்கள்.

அந்த இரவில், பன்னிருவரும் இன்னும் அதிகமாய்க் குழப்பம் அடைந்தார்கள். இருளில் அவர்கள் அந்தக் கடலைக் கடந்து கொண்டிருக்கையில், ஒரு கடுமையான புயல் எழும்பி, அவர்களின் படகை அமிழ்த்தி விடுவதாகப் பயமுறுத்தியது (6:16-18). அப்போதுதான் அவர்கள், தண்ணீரின் மேற்பரப்பில் இயேசு நடந்து வருவதைக் கண்டார்கள். அவர்களின் பயத்தைக் கண்டு, அவர்களிடத்தில் அவர், ''நான்தான் பயப்படாதிருங்கள்'' (6:20) என்றார். அவர்களுடைய படகில் அவர் ஏறியதும், அது கப்பர்நகூமை அடைந்தது. உணர்வெழுச்சி, திகைப்பு, வலிவான மகிழ்ச்சி, இன்னும் அதிகம் வலுவான ஏமாற்றம், குழப்பம், பய உணர்வு, பயப்படுதல் மற்றும் மிக அதிகமான விடுதலை: இவை எல்லாவற்றையும் ஒரே நாளில் சீஷர்கள் அனுபவித்திருந்தனர்!

அடுத்த நாளில், அவரை முன்பு பின்தொடர்ந்திருந்து அப்பங்களையும் மீன்களையும் உண்டிருந்த குழுவானது இயேசுவை தேடத் துவங்கினார்கள். அவர் (தம்முடைய வயது வந்த ஊழியத்தின் போது குடியிருந்த இடமாகிய) கப்பர்நகூமில் இருந்து வந்தவர் என்பதை அறிந்த அவர்கள், அவரைக் காண்பதற்காகப் படகுகளில் சென்றார்கள். அந்த நாளில் எத்தனைபேர் அவ்வாறு பயணம் செய்தார்கள் என்பதை யோவான் பதிவு செய்யவில்லை, ஆனால் அம்மக்களில் பெரும்பான்மையோர் இயேசுவைத் தங்களுடைய ராஜாவாக்க வேண்டும் என்று இன்னமும் விரும்பியிருந்தார்கள் என்று காணப்படுகின்றது. கப்பர்நகூமுக்கு வந்து சேர்ந்த பொழுது, இயேசுவை ஜெப ஆலயத்தில் அவர்கள் கண்டார்கள் (6:59). இயேசு பிரசங்கித்த வற்றிலேயே மிகக் கடினமான மற்றும் வற்புறுத்தல் அதிகமுள்ள பிரசங்கங் களில் ஒன்றைத் தாங்கள் கேட்க இருந்தனர் என்பது பற்றி அவர்கள் சிறிதளவே அறிந்திருந்தனர்; இயேசு வாழ்வு தரும் அப்பமாக உள்ளார் என்பதை அவர்கள் கேட்க இருந்தனர்.

உபதேசம் (6:25-59)

சுலபமான சீஷத்துவம் (6:25-34)

யோவான் சுவிசேஷத்தில் நமது படிப்பின் இப்பகுதி வரையிலும், அடுத்த நாளில் இயேசு அந்தக் கூட்டத்தை பாராட்டின் மென்மையான வார்த்தைகளினாலும், ஏற்றுக் கொள்ளுதலினாலும் வாழ்த்தாது இருந்தது பற்றி நீங்கள் அநேகமாக வியப்புற்றிருக்க மாட்டீர்கள். நிக்கொதேமுக்கு அவர் பதில் அளித்த வகையானது சிந்தைக்குக் கொண்டு வந்த எதிர்பாராத தாக்குதல் போலவே (3:3), இயேசு அக்கூட்டத்தை உடனடியாகக் கடிந்து கொண்டார்:

> *நீங்கள் அற்புதங்களைக் கண்டதினால் அல்ல, நீங்கள் அப்பம் புசித்துத் திருப்தியானதினாலேயே என்னைத் தேடுகிறீர்கள் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். அழிந்து போகிற போஜனத்திற்காக அல்ல, நித்திய ஜீவன் வரைக்கும் நிலை நிற்கிற போஜனத்திற்காகவே கிரியை நடப்பியுங்கள்; அதை மனுஷ குமாரன் உங்களுக்குக் கொடுப்பார்; அவரைப் பிதாவாகிய தேவன் முத்திரித்திருக்கிறார் (6:26, 27).*

மக்கள் தேவனிடத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தைப் பெற்றிருந்ததாக இயேசு வலியுறுத்தினார். இயேசுவின் வாழ்வு மீது தேவனுடைய கரம் இருந்ததை அவர்கள் உணர்ந்தனர், ஆனால் அவர்கள், இயேசுவுடன் கொண்டிருக்கும்படி தேவன் விரும்பியிருந்த ஒரு உறவின் வகையைக் காணத்தவறியிருந்தனர். பிதாவைக் காண்பிப்பதற்கு அவர் மேல் நம்பிக்கை கொள்வதற்குப் பதிலாக, அந்தக் கூட்டமானது, அந்த அற்புத உணவு அர்த்தப்படுத்தியிருந்தது என்ன என்பது பற்றித் தங்கள் சொந்த முடிவுகளைச் செய்யத் தாவியது. அவர்கள் (இவ்வார்த்தையின் ஒரு கருத்தின்படி) விசுவாசித்திருக்கையில், உண்மையில் (யோவான் சுவிசேஷத்தில் வார்த்தையை இயேசு விளக்கப்படுத்தியிருந்த கருத்தில்) அவர்கள் விசுவாசியாமல் இருந்தார்கள்.

இயேசுவை அந்தக் கூட்டமானது தங்கள் உலகப்படியான தேவைகளைச் சந்திக்க ஒரு வழிமுறையாய்ப் பெறக் கண்டது என்பதையும் இயேசு உணர்ந்தறிந்தார். அவர்கள் “அப்பம் புசித்து திருப்தியானார்கள்” (6:26). இந்த வாழ்வில் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்காக மட்டும் ஒரு சிலர் எந்த வேளையிலும் இயேசுவைப் பின்தொடர விரும்புவதில் இதே தவறுதல் காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர் தம்மை இயேசு தமது வியாபாரம், திருமணம் அல்லது உடல்நலம் ஆகியவற்றில் மேம்படுத்தி, பாதுகாப்பார் என்று நம்புகின்ற காரணத்தினால் இயேசுவைப் பின்பற்றலாம். இவை யாவும் உண்மையாக இருக்கையில், இயேசுவின் மூலமாக பிதாவை அறிய வேண்டும் என்பதே எல்லா மக்களையும் பற்றி இயேசுவின் அக்கறையாக உள்ளது. இதிலிருந்து சற்றேனும் குறைவுடைய ஏதொன்றும் போலியான மதமாகி விடுகின்றது! இயேசு நமக்குக்

கொடுக்கின்றவைகளினிமித்தமாக மட்டும் அவரைப் பின்பற்றும் ''சுலபமான சீஷத்துவம்'' என்ற கருத்தானது இயேசு புறக்கணிக்கும் கருத்தாக உள்ளது.

"தேவனுக்கேற்ற கிரியைகளை நடப்பிக்கும்படி நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கூட்டமானது இயேசுவைக் கேட்கத் தொடங்கியது (6:28). அதற்கு இயேசு, "அவர் அனுப்பினவரை நீங்கள் விசுவாசிப்பதே தேவனுக்கேற்ற கிரியையாயிருக்கிறது" (6:29) என்று பதில் உரைத்தார். யோவான் சுவிசேஷம் முழுவதிலும் "விசுவாசித்தல்" என்பது பற்றியே கூறுகின்றது என்பது நமக்கு மீண்டும் நினைவூட்டப்படுகின்றது (20:31), மற்றும் இது சிலவற்றை உண்மை என்று ஒப்புக் கொள்ளுவதை விட மிக அதிகமானதாகும் என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக உள்ளது. பிறகு மக்கள் மோசேயின் காலத்தில் "வானத்திலிருந்து வந்த உணவு" என்பதாக இருந்த மன்னாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டனர். தேவன் இப்பொழுது அவர்களுக்கு, மோசேயின் மன்னாவைக் காட்டிலும் மேன்மையான, ''மெய்யான உணவை'' தருவதாக இயேசு பதில் அளித்தார். இவ்வரலாற்றின் இந்த இடத்தில், சமாரியப் பெண் இயேசுவுடனான தன் உரையாடலில் இதே போன்ற ஒரு இடத்தில் பதில் அளித்திருந்தது போலவே பதில் அளித்தனர்: இயேசு கூறிய அந்த உணவைத் தரும்படி அவர்கள் அவரைக் கேட்டுக் கொண்டனர். பிறகு இயேசு அவர்களின் வேண்டுகோளை, தம்மைப் பின்பற்றுவது குறித்து ஆழமாய்ப் போதிக்கும் ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தினார்.

கடினமான சீஷத்துவம் (6:35-52)

''ஜீவ அப்பம் நானே'' (6:35) என்ற வார்த்தைகள் கூட்டத்துடன் இயேசுவின் எதிர்கொள்ளுதலின் நடுவில் ஒரு குண்டு போல வெடித்திருக்க வேண்டும். "நானே" என்ற சொற்றொடரானது எரியும் புதரில் மோசேக்குத் தேவன் கூறிய வார்த்தைகளைப் போலவே ஒலித்திருக்க வேண்டும்: ''இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்'' (யாத். 3:14ஆ). இது நிச்சயமாகத் தற்செயலானதாக இருந்ததில்லை; யோவான் சுவிசேஷத்தில் இயேசு தமது தெய்வீகத்துடன் மக்களைத் தொடர்ந்து எதிர்கொண்டிருந்தார். பிறகு இயேசு தம்மை, அவர்களின் மிக ஆழமான தேவைகளை திருப்திப்படுத்தக் கூடிய ஒரே ஒருவர் என்று முன்னிறுத்தச் செயல்பட்டார். தேவன் நமது ஆத்துமாக்களின் ஆழமான தேவைகளைச் சந்திக்க வேண்டியதாயிருக்கும் பொழுது, நாம் மிகவும் அடிக்கடி நமது இரண்டாம் நிலைத் தேவைகளைத் திருப்திப் படுத்திக் கொள்வதற்காகவே தேவனிடத்தில் வருகின்றவர்களாய் இருக்கின்றோம். அவர்களின் வயிறு நிறைவதல்ல ஆனால் ஆத்துமாக்கள் நிறைவடைவதே அவர்களின் மாபெரும் தேவை என்பதை இயேசு உணர்ந்தறிந்தார். அவர்களின் ஆத்துமாக்களை நிறைவடையச் செய்யும் உணவாக அவர் தம்மையே ஒப்புக் கொடுத்தார். உணவு மற்றும் அரசியல் விடுதலை ஆகியவற்றினால் அவர்கள் தங்களின் குறைவான தேவைகளை நிறைவு செய்ய நாடுவதை இயேசு அறிந்தார். தேவனே அவர்களின் முக்கியமான தேவை என்பதை அவர் அறிந்தார்!

முறுமுறுத்தல் என்பதே மக்களின் பதில்செயலாக இருந்தது. இஸ்ரவேலர்கள், தேவன் தங்களைக் குறித்துப் போதுமான அளவு அக்கறை கொள்ளவில்லை என்பது போல இஸ்ரவேல் மக்கள் தொடர்ந்து முறுமுறுத்தனர் என்ற யாத்திராகமத்தின் வரலாறு மீண்டும் நமக்கு நினைவூட்டப்படுகின்றது. இந்த முறை, இயேசு தம்மைக் குறித்து மாபெரும் உரிமைகோருதல்களை ஏற்படுத்தியதால் யூதர்கள் முறுமுறுத்தனர். சிலர் இயேசுவின் மனித ரீதியான குடும்பத்தைப் பற்றிப் பேசி, அவரது சாதாரண தொடக்கங்கள் என்று தாங்கள் கண்ணோக்கியிருந்தவற்றைக் கூறினார்கள். அவரை "தீர்க்கதரிசியானவர்" (6:14) என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள முடிந்து, அவரைத் தங்கள் ராஜாவாக்கப் பெருவிருப்பம் கொண்டிருந்த தாகக் காணப்படுகின்றது, ஆனால் அவரது நிறைவை அவர் பரலோகத் திலிருந்து வந்த தேவகுமாரன் என்ற வகையில் அவர்களால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாதிருந்தது! இயேசுவின் போதனையினால் இவ்வளவாய்க் குழப்பமடைந்து கலவரமுற்றிருந்த அந்தக் கூட்டத்திற்கு இயேசு அடுத்து என்ன செய்தார் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்கள்? எனது நோக்கமானது கூட்டத்தின் முரண்பாட்டைக் குறைத்து, கேட்பவர்களுக்கு ஆறுதலூட்டு வதாய் இருக்கும் என்றாலும், இயேசுவின் முடிவானது வேதாகமத்தில் எங்கும் காணப்படும் பகுத்தறிவுள்ள மற்றும் கடுமையான போதனைகளை வலியுறுத்துவதாகவே இருந்தது!

முழுமையான சீஷத்துவம் (6:53-56)

இயேசு, "நீங்கள் மனுஷ குமாரனுடைய மாம்சத்தைப் புசியாமலும், அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணாமலும் இருந்தால் உங்களுக் குள்ளே ஜீவனில்லையென்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" (6:53) என்று உரைத்தார். கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் தொடக்க கால ஆண்டுகளின் போது, மனித மாம்சத்தை உண்ணுபவர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டானது கிறிஸ்தவர்களுக்கெதிராக அடிக்கடி எழுப்பப் பட்டது. கிறிஸ்தவர்களின் மொழிநடையைக் குறித்து, குறிப்பாக இயேசுவின் சரீரத்தை உண்டு அவரது இரத்தத்தைக் குடித்தல் என்ற அவருடைய வார்த்தைகளைக் கிறிஸ்தவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பயன் படுத்தியதைக் குறித்துப் புறம்பே இருந்தவர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர்! அப்படிப்பட்ட மட்டுமிஞ்சிய கூற்றினால் அவர் அர்த்தப் படுத்தியிருந்தது என்ன?

கூட்டத்திலிருந்த பலருக்கு, அவரது வார்த்தைகள் வெறி கொண்ட ஒரு சித்தம் கலங்கிய மனிதனின் வார்த்தைகள் போல ஒலித்திருக்க வேண்டும், ஆனால் இயேசுவோ, மனித குமாரனுடன் ஒரு தகுதியான உறவுமுறை என்பது பயன்படுத்தும் ஒரு உறவுமுறையாக உள்ளது என்பதையே வலியுறுத்தினார். வெறும் நண்பர்கள், பழக்கமானவர்கள், வீரர்கள் அல்லது குடிமக்கள் என்பதைக்காட்டிலும் அதிகமான ஒன்றை இயேசு விரும்பினார். உண்மையான பின்பற்றாளர் ஒவ்வொருவரும், "என்னிலே நிலைத்திருக் கிறான், நானும் அவனிலே நிலைத்திருக்கிறேன்" (6:56) என்பதையே இயேசு வலியுறுத்தினார். ஒரு அரசர் தம் மக்களுடன், ஒரு படைத் தலைவர் தமது

படையுடன், அல்லது ஒரு ரபீ தனது மாணவர்களுடன் கொண்டுள்ளதை விட அவர் தமது பின்பற்றாளர்களுடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருக்க விரும்பினார். உணவானது அவர்களின் உடலில் செரிக்கப்பட்டு, அவர்களின் உடலின் ஒவ்வொரு செல்லினாலும் உறிஞ்சப்பட்டுள்ளது போன்ற நிலையில் தாம் இருக்கும்படி இயேசு வலியுறுத்தினார். வேறுவார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், இயேசு, "நீங்கள் உங்கள் உள்ளான மனிதனுக்குள் என்னை அனுமதிக்க வேண்டும்'' என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

இயேசுவின் இந்தச் செய்தியானது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தது போலவே இன்றைக்கும் அதிர்ச்சியூட்டுவதாகவும் பயமுறுத்து வதாகவும் உள்ளது. இன்னமும் அவர் தம்முடைய பின்பற்றாளர்களாக இருக்க விரும்புபவர்களுடன் ஒரு சாதாரணமான உறவு கொண்டிருப்ப தென்பதைப் புறக்கணிக்கின்றார். இன்னமும் அவர் நம்முடன், நமது நாளங்களில் இரத்தம் போல, நமது நுரையீரல்களில் காற்று போல, அல்லது நமது எலும்புகளில் ஊனைப் போல நெருக்கமாயிருக்க விரும்புகின்றார். நமது வங்கிக் கணக்குகள், நமது திருமணங்கள் அல்லது நமது பேராவல்கள் போன்ற எவையாயிருப்பினும் நமது வாழ்வின் இரகசியமான இடங்களில் கூட தாம் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் வேண்டிக் கேட்கின்றார். ஜீவனுள்ள உணவு என்ற வகையில், அவர் நம்முடன் 100 சதவிகிதத்திற்கும் குறையாத நெருங்கிய உறவுமுறையை மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்கின்றார்.

பதில் (6:60-69)

கூட்டம் (6:60-66)

இயேசுவின் செய்தியைக் கேட்ட கூட்டமானது தொடர்ந்து முறுமுறுத்தது. இந்த போதனைகள் "கடினமானவை" (6:60) என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டனர். அந்த உபதேசங்கள் கடினமானவை களாயிருந்த காரணத்தினால், அவர்கள் இருதயங்கள் கடினமாயின. பிறகு வேதாகமத்தில் அதிகம் கவலைக்குரிய வசனங்களில் ஒன்றில் யோவான், "அதுமுதல் அவருடைய சீஷரில் அநேகர் அவருடன் கூட நடவாமல் பின்வாங்கிப் போனார்கள்" (6:66) என்று பதிவு செய்தார். கலிலேயாவில் நடைபெற்ற இயேசுவின் வெளியரங்கமான ஊழியத்தில் இது திருப்பு முனையாக இருந்தது. அவர் ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த நாளில் மகிழ்வுடன் அனுபவித்த புகழ்ச்சியையும் ஆதரவையும் மீண்டும் ஒருபோதும் அவர் மகிழ்வுடன் அனுபவித்ததில்லை. மக்கள் கூட்டம் வந்திருந்தது, அவர்கள் வானத்திலிருந்து வந்த உணவை உண்டனர், அவர்கள் உணர்வெழுச்சியுள்ளவர்கள் ஆகியிருந்தனர், அவர்கள் இயேசுவின் கடினமான போதனையைக் கேட்டிருந்தனர், மற்றும் கடைசியில் அவர்கள் அப்புறமாய் நடந்து போயிருந்தனர். அவர்கள் இயேசுவைத் தங்கள் ராஜாவாக ஏற்றுக் கொள்ள விருப்பமாயிருந்தனர்,

ஆனால் அவரை அவர்கள் தங்கள் கர்த்தராக ஏற்றுக் கொள்ள விருப்பமற்றிருந்தனர்.

பன்னிருவர் (6:67-69)

ஏமாற்றமும் கோபமும் அடைந்த மக்கள் தொடர்ந்து இயேசுவை விட்டு விலகிச் சென்று கொண்டிருக்கையில் அவர் பன்னிருவர் பக்கம் திரும்பி, அவர்களும் போய்விடப் போகின்றார்களா என்று கேட்டார். பேதுரு, தாம் சில வேளைகளில் செய்தது போல தாமே உணர்ந்திருந்ததை விட மிக அதிகம் அறிவுக் கூர்மையுடன் பதில் கூறினார். அவர், "ஆண்டவரே, யாரிடத்தில் போவோம், நித்திய ஜீவ வசனங்கள் உம்மிடத்தில் உண்டே" (6:68) என்று கூறினார். எஞ்சியிருந்த மற்றவர்கள் போலவே பேதுருவும் மற்ற பதினொருவரும் அநேகமாகக் குழப்பம் அடைந்தும் ஏமாற்றமடைந்தும் இருந்திருக்கலாம், ஆனால் இயேசுவே தங்களின் மிகச் சிறந்த நம்பிக்கையாக நிலைத்திருந்தார் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தறிந்தனர். அவர் தங்களைக் கை விட்டு விட்டார் என்று அவர்கள் நினைத்தாலும், இன்னமும் அவரையே நம்பினார்கள். மற்றவர்கள் விட்டுச் செல்ல, அவர்கள் அங்கேயே இருந்த நிலையில், அந்தப் பன்னிருவரும் உண்மையான, வேதாகம ரீதியான விசுவாசத்தை நோக்கி இன்னொரு அடியெடுத்து வைப்பதை நாம் காண்கின்றோம்.

ஃபிரான்சீஸ் ஸ்கேஃபர்[2] என்பவர், இவ்வசனத்தில் பேதுரு கூறிய விஷயமானது மக்களை தேவனுக்குள் விசுவாசத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கான திறவுகோலாக உள்ளது என்று நம்பினார். ஸ்கேஃபர் தேவனைப் பற்றி அவிசுவாசிகளிடம் பேசும் பொழுது, விசுவாசத்திற்கு மாற்றுகளை நோக்கும்படி அவர்களை அவர் வலியுறுத்துவார். அவர்கள் முழுமையான சரி அல்லது தவறு இல்லாத, நம்பிக்கையில்லாத மற்றும் மனித மாண்புக்கு அடிப்படை எதுவும் இல்லாத உலகத்தில் வாழத் தயாராயிருக்கின்றார்களா? என்று அவர் கேட்டார். இப்படிப்பட்ட அர்த்தமற்ற தன்மைகளுடன் மனிதர்கள் வாழ முடியாது என்பதில் அவர் நம்பிக்கையாய் இருந்தார். மக்களைப் பேதுருவின் உணர்ந்தறிதலுக்குத் திருப்பிக் கொண்டு வருவதற்காக அவர்களை ஸ்கேஃபர், நம்பிக்கையின்மையின் விளிம்புக்கு வழி நடத்துவார்: "ஆண்டவரே, யாரிடத்தில் போவோம், நித்திய ஜீவ வசனங்கள் உம்மிடத்தில் உண்டே."

முடிவுரை

இந்தப் பாடத்தை முடிப்பதற்கு முன் நாம் இன்னும் ஒரு பதில்செயலைக் கவனிப்பது அவசியமாக உள்ளது: கூட்டத்தாருக்கு இயேசுவின் பதில்செயல். தேவனுடைய நித்திய வார்த்தையானது வந்து "நம்மிடையே குடி கொள்வதற்காக" எவ்விதத்தில் வீரார்ந்த பயணம் செய்தது என்பதை யோவான் சுவிசேஷமானது முதல் அத்தியாயத்தில் இருந்தே விளக்குகின்றது. அவர் மனித குலத்தைத் தேடி வந்தார். தம்முடைய உபதேசத்தை விட்டு கூட்டத்தார் விலகிச் சென்ற பொழுது

அவர் எவ்விதம் பதில்செயல் செய்தார்? இயேசுவைக்காட்டிலும் அதிகமாக எவரொருவரும் மக்கள் மீட்கப்பட வேண்டும் என்று ஒருபொழுதும் விரும்பியதில்லை, இருப்பினும், அவர் நின்று அவர்கள் செல்லுவதைக் கவனிக்கச் சித்தமாயிருந்தார். அவருடைய இருதயம் உடைந்து போயிருக்கும் என்று நான் உறுதியாய்க் கூறுவேன், ஆனால் அவர், அவர்களின் பின்னே ஓடவில்லை, திரும்பி வரும்படி அவர்களிடம் கெஞ்சவில்லை, அவர்கள் தம்முடன் இருந்தால் தமது செய்தியை இன்னும் மென்மையாக அளிப்பதாகக் கூறவில்லை! அவர் உயிருள்ள உணவாக இருந்தார், இருக்கின்றார், மற்றும் நாம் ஒவ்வொருவரும் "மனுஷகுமாரனுடைய மாம்சத்தைப் புசித்து அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணுதல்" (6:53) என்பதைச் செய்வதைக் காட்டிலும் குறைவான ஒன்றை அவர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இது ஒரு கடினமான செய்தியாகவே உள்ளது, ஆனால் இது ஒன்றுதான் வாழ்வு தரும் செய்தியாக உள்ளது!

இயேசு தம்மைப் பின்பற்ற இந்தத் தொடக்க காலப் பின்பற்றாளர்கள் கடினமான தேர்வு செய்தலை ஏற்படுத்தும்படி அழைத்ததைப் போலவே, இன்றும் அவர் நம்மை அழைக்கின்றார். அவரின்றி நாம் முற்றிலும் இழந்து போகப்படுகின்றோம் என்ற கடினமான செய்தியை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், மற்றும் நமது விசுவாசப் பயணமானது அவரது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி நம்மை வழிநடத்த வேண்டும். இந்தப் பயணமானது விசுவாசம் (நமது வாழ்வில் இயேசுவை நம்புதல்), மனந்திரும்புதல் (நமது பாவம் நிறைந்த வழிகளில் இருந்து திரும்புதல்), மற்றும் ஞானஸ்நானம் ("நீரினாலும் ஆவியினாலும் [மீண்டும்] பிறத்தல்"; யோவா. 3:5) ஆகியவற்றுடன் தொடங்குகின்றது. பிறகு, யோவான் சுவிசேஷத்தின் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதென்றால், அவர் நம்மில் நிலைத்திருப்பது போல நாம் அவரில் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்க வேண்டும் (யோவா. 6:56; 15:4-7).

குறிப்புகள்

[1]Told in Leon Morris, *Expository Reflections on the Gospel of John* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1988), 175. [2]Francis A. Schaeffer, *The God Who Is There* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1968), 126-31.